

begynde samtidig begge Steder, hvad der, saa vidt jeg har kunnet skønne af Forhandlingerne i det andet Ting og ogsaa her i Dag, ogsaa er Ministerens Mening, men Ministeren kunde ogsaa, hvis han til den Tid fandt det mere formaalstjenligt, først begynde det ene Sted og derefter tage det andet. Jeg finder, at det er ret fornuftigt at lade det blive staaende derved. Det kan jeg ganske slutte mig til, ligesom jeg ogsaa kan slutte mig til, at Ministeren heller ikke er bundet til nogen Tid med Hensyn til Arbejdernes Paabegyndelse. For vi maa vel huske paa, at det er vanskelige Tider, vi staar i i Øjeblikket; ingen ved i Dag, hvad Dagen i Morgen kan bringe. Ministeren bebuder, at det kun er smaa Beløb, der skal bruges til disse Anlæg i det kommende Finansaar. Det er kun til de Forarbejder, der skal gøres. Dernæst agter Ministeren at ekspropriere de Arealer, der er Tale om at benytte, snarest muligt, og det, tror jeg, vil være heldigt. Men ellers kan vi fornuftigvis ikke og bør ikke i dette Øjeblik foreskrive noget om, hvornaar der skal tages fat paa selve Arbejderne. Der maa i saa Henseende handles, efter som Tiderne er, og naar man er rede til at kunne tage fat paa dem. I den Henseende føler jeg mig fuldkommen tilfredsstillet.

Naar jeg nu har udtalt mig saa velvilligt om det foreliggende Lovforslag og ikke alene paa egne, men ogsaa paa mit Partis Vegne har anbefalet det, skal jeg ikke lægge Skjul paa, at det mest betænkelige ved det hele er de Udgifter, det forvolder, uagtet det kun er faa Penge, der er Tale om, i Forhold til de tidligere Projekter. Her faar vi en Mole og hele to store Havne for mindre, end der tidligere har været krævet til en enkelt Havn, ja endogsaa under Halvdelen; men alligevel er 16 Mill. Kr. ingen ubetydelig eller lille Sum: I en Tid, da vi paa alle mulige Maader ser os om efter nye Indtægter for at klare de store ekstraordinære Udgifter, kan det ikke nægtes, at der ogsaa indenfor mit Parti findes Medlemmer, der med nogen Ængstelse ser paa, at vi her gaar til at binde os til store fremtidige Udgifter uden at vide noget om, hvor Pengene skal komme fra. Men jeg vil haabe, at disse Betæneligheder kan overvindes. Navnlige vil jeg gøre opmærksom paa, at det — hvad ogsaa alle indenfor mit Parti har den største Forstaaelse af — her drejer sig om store Fremtidsmuligheder for vort Fiskeri, om en Sag, vi maa se at løse, og at ogsaa vi vil bidrage dertil. Fiskeriet er jo et af Landets mest naturlige Erhverv og af dem, der kunde give forholdsvis størst Udbytte.

De Fisk, der hentes hjem fra Havet, betyder en Gevinst, som er Nettogevinst; der er her ingen Udgift til Fodring og andre saadanne Udgifter, som vi har med Husdyrene. Og selve Fiskeriet giver Penge til mange andre end selve Fiskerne, til alle de Industrier, der tjener ved at bygge Skibe, ved at lave Fiskegarn og al den Slags. At det vil være af Betydning ogsaa at udvikle dette Erhverv til det mest mulige, det er noget, enhver kan se. Derfor tror jeg ogsaa, at vi gør vel i, hvis vi gaar vanskelige Tider i Møde — og vi kan vel desværre ikke haabe, at vi skal gaa særlig gode Tider i Møde, naar vi en Gang kommer ud af denne Krigstilstand —, da at staa rustede til at tage Kampen for Tilværelsen op ved at udnytte alle de Erhvervsmuligheder, der staar til vor Raadighed. Dette maa vi heller ikke glemme, naar vi i Udvalget skal overveje denne Sag.

Hermed skal jeg anbefale Sagen paa det bedste og udtale Haabet om, at den snart bliver gennemført.

Jørgen Hald: Skønt det kan siges, at de i det foreliggende Lovforslag opgivne Beløb efter vore smaa Forhold er ret store, ligesom de maaske ogsaa i den nærmeste Fremtid, en Tid, der neppe kan være ret langt borte, kan blive suppleret med langt større Udgifter til Ordningen af vort Jernbanevæsen, vil jeg dog haabe, at disse meget store Udgifter ikke skal afskrække Tinget fra at vedtage det foreliggende Lovforslag om Anlæg af Vesterhavshavne. Det er jo et Haab, man saa meget bedre kan nære, naar man ser, hvilken velvillig Modtagelse Lovforslaget har faaet baade i Folketinget og her. Det ser ud til, at alle er enige om, at det er fornuftige Foranstaltninger at faa gennemført. Vor økonomiske Stilling er i højeste Grad afhængig af, om vi har vore Kommunikationsforhold vel ordnede, og om vi udnytter de Rigdomskilder, der ligger tilgængelige for vort Land. I sidstnævnte Henseende vil de foreslaede Vestkysthavne gøre Fyldest for Fiskeriets Vedkommende. Den for Tiden herskende Situation kan maaske bevirke, at Udførelsen af disse Havneanlæg for en Del maa udsættes, men et fornuftigt Hensyn i saa Henseende haaber jeg maa blive taget af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, saa for saa vidt kan man godt være sikker paa, at der vil blive fulgt et hurtigt Tempo ved Udførelsen af dette Arbejde, saa længe Situationen ikke ligefrem forbyder det. Jeg mener ligesom de tidligere Talere, at denne Sag har saa stor Betydning, at vi